

3. KAPITOLA

Callanach vyčerpane položil telefón a povedal si, že za to môže snaha lúštiť škótsky prízvuk. Otca si sotva pamätal, a hoci jeho mama trvala na tom, aby sa naučil rozprávať nielen po francúzsky, jej materčinou, ale aj po anglicky, nebol pripravený na takýto prudký skok rovno do vody. Seržantovi z Braemaru sa podarilo spojiť spevavú kadenciu s miestnymi hovorovými výrazmi. Callanach tušil, že sa tak usiluje hlavne kvôli nemu, a po pár vetách sa už prestal vypytovať, čo ktoré zvláštne slovo znamená. Poznamenal si výraz „gebuzina“. Tripp mu bude musieť robiť tlmočníka. Callanach medzitým súhlasil, že sa stane konzultantom v prípade, ktorý by mal byť technicky mimo jeho jurisdikcie. Nikoho tým nepoteší, keďže to znamenalo výdavky a nasadenie ľudí tam, kde to, prísne vzaté, nebolo nevyhnutné, ale všetky okolnosti naznačovali, že telo v horách naozaj patrí nezvestnej z Edinburghu.

Všimol si, že okolo jeho kancelárie kráča Salterová, a vystrčil hlavu z dverí.

„Ktorý z aktuálnych prípadov má najbližšie k vyriešeniu?“ zakričal za ňou.

„Brownlowova vražda, pane. Vinníka sme zatkli, už len pripravujeme spis pre prokurátora. Predbežné pojednávanie bude budúci týždeň.“

„Dobre. Nech ste vy, Tripp a dvaja ľudia z tímu, ktorý robí na Brownlowovej vražde, o desať minút v zasadačke. Zorganizujte to. A ako ďaleko je to pohorie Cairngorms?“ Stačil mu Salterovej pohľad. Bude sa treba zbalit.

Na porade vládla napätá atmosféra. Ľudia, ktorých presunul z Brownlowovho prípadu, očividne nevyskakovali od radosti, že ich čaká dvojhodinová cesta a navyše budú musieť začať s novými papierovačkami, hoci jedny ešte nemajú ukončené. Detektívom Trippovi, Barnesovi a Salterovej velil detektív seržant Lively. Ten teraz gánil na Callanacha, ako keby práve vyliezol zo žumpy. Callanach ho ignoroval, čo najrýchlejšie im vysvetlil, o čo v prípade pôjde, a potom odovzdal slovo príslušníkovi, ktorého poslali, aby ich oboznámil s aktuálnym stavom vyšetrovania prípadu nezvestnej.

„Elaine Margaret Buxtonová, tridsaťdeväť rokov, rozvedená, bezdetná, pracovala ako komerčná právnička v jednej z najväčších právnických firiem v meste. Zmizla pred šestnástimi dňami. Naposledy ju videli v piatok večer, keď odchádzala domov z posilňovne. Matka ju nahlásila ako nezvestnú na druhý deň večer, keď neprišla na obed a nedvíhala domácu pevnú linku ani mobil. Auto mala v garáži, z bytu nezmizlo šatstvo ani kufre, zostal tam aj pas. Nestávalo sa, že by si v sobotu ráno nepozrela maily. V domovej chodbe našli jej kľúče. Bola neuveriteľne poriadna a skoro až vorkoholička, za posledné dva roky nebola ani deň práceneschopná.“

„Nejaký priateľ alebo iní pravdepodobní podozriví?“ spýtal sa detektív Barnes.

„Bývalý manžel Ryan Buxton pracuje v zahraničí a má kompletné alibi. Nevie sa o žiadnom priateľovi. Všetci, s ktorými sme hovorili, potvrdili, že bola úplne posadnutá právom. Buď bola v robote, doma, alebo v posilňovni. Až doteraz sme nemali pri jej zmiznutí žiadne stopy.“

„Prečo je polícia z Braemarú presvedčená, že toto je vaša nezvestná?“ spýtal sa Callanach.

„Posledný človek, ktorý videl pani Buxtonovú, mal v mobile jej fotku. Zastavila sa v bare v posilňovni, kde jej kamarátka oslavovala narodeniny. Tú fotografiu sme zverejnili a uviedli sme aj podrobný opis oblečenia. Preto spoznali tú šatku.“

„Kontaktoval už niekto rodinu?“ spýtal sa Tripp.

Vtedy sa ozval Callanach. „Nie, a všetci by sme mali mlčať, kým na vlastné oči nevidíme telo a miesto činu. Na definitívne potvrdenie potrebujeme vzorku DNA.“

„Možno je to naša nezvestná, ale nie je to naša vražda. Prečo sa máme trepať na sever, keď nemáme ani potvrdenú identifikáciu pozostatkov?“ spýtal sa seržant Lively. „Máme predsa vlastné prípady a tam majú svojich inšpektorov, ktorí na tom prípade môžu pracovať rovnako dobre ako hocikaké veľké zviera z Interpolu.“

„Ak je to Elaine Buxtonová, uniesli ju v Edinburghu, takže je dosť pravdepodobné, že ju tu aj zavraždili. Nie som ochotný prísť o možnosť prezrieť si miesto činu, lebo vy ste lenivý precestovať pár hodín. A čo sa týka toho, že práca na Buxtonovej prípade bude pre vás navyše, dám vám jednu radu: naučte sa robiť viac vecí naraz.“ Callanach si zo stola zobral poznámky. „Čaká nás dlhšia cesta, tak poďme na to.“

Callanach si v kancelárii hodil do tašky zubnú kefku, pršiplášť a čižmy. Zvažoval, či seržanta Livelyho radšej nenechá tu, aby sa nasledujúce dva dni nemusel dívať na jeho kyslú tvár, ale potom si to rozmyslel. Bude lepšie zaprieť sa a zniesť ho, než ho nechať vyhrať. Jeho ľudia musia od začiatku vedieť, že nebude tolerovať lenivosť a neposlušnosť. Kašľať na to, čo si myslia. Nasledujúcich šesť mesiacov budú tak či onak kritizovať všetky jeho rozhodnutia, správne aj nesprávne, kým si nenájdu zaujímavejší terč.

4. KAPITOLA

Dorazili na policajnú stanicu v Braemare a odtiaľ ich terénnym autom vyviezli do hôr. Aby sa dostali na miesto činu, museli zísť z cesty a počasie sa stabilne zhoršovalo. Trmácali sa tam ešte hodinu. Keď Callanach konečne uvidel svetlá a stany vyšetrovacieho tímu, bolo už citeľne chladnejšie. Toto prostredie malo jedínú výhodu – nebolo tu ani stopy po novinároch.

„Kto našiel telo?“ spýtal sa šoféra.

„Dvaja turisti si z jedného končiara všimli plamene, ale museli prejsť ešte pätnásť minút na miesto, kde bol mobilný signál, aby to mohli oznámiť. Kým požiarnici zistili, kde sa chalupa nachádza, zhorela takmer do tla. Obávam sa, že z nej veľa nezostalo.“ Callanach vytiahol fotoaparát. Vždy si robieval vlastné zábery z miesta činu. Neskôr si ich zavesí na stenu v kancelárii.

Kamenná chalupa slúžila ako útulňa pre turistov, ktorí mali pred sebou ešte dlhú túru alebo ich zastihla búrka, a tvorila ju jedna miestnosť, ktorej zadná stena bola súčasťou brala. Callanach odhadoval, že pôvodná budova môže mať nejakých dvesto rokov. Strecha bola preč, prepadla sa počas požiaru, takže forenzná prehliadka bola zdĺhavá a náročná. Dokonca aj obrovské skaly v základoch domca sa v tej páľave posunuli. Callanach prešiel pohľadom po obzore. Toto nebolo miesto, na ktoré človek len tak náhodou natrafí. Ten, kto sem tú ženu dopravil, si ho dôkladne vybral, aby nebolo blízko k bežným turistickým trasám, a už bol predtým dnu.